

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 46/2019
30.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Душана Васиљевића, због кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Васиљевића - адвоката Горана Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К.бр.19/18 од 29.08.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 963/2018 од 21.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Васиљевића - адвоката Горана Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К.бр.19/18 од 29.08.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 963/2018 од 21.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К.бр.19/18 од 29.08.2018. године окривљени Душан Васиљевић је оглашен кривим због извршења кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 09.08.2018. године па надаље.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 34.875,00 динара и на име паушала износ од 2.000,00 динара, те да плати Вишем јавном тужилаштву у Прокупљу на име трошкова пуномоћника малолетне оштећене износ од 23.250,00 динара и на име трошкова вештачења износ од 60.127,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Малолетна оштећена АА је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 963/2018 од 21.11.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Душана Васиљевића и потврђена је пресуда Вишег суда у Прокупљу К.бр.19/18 од 29.08.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Душана Васиљевића - адвокат Горан Тодоровић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 5) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те повреда одредаба чланова 22, 28. и 180. став 4. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи у целини правноснажне пресуде Вишег суда у Прокупљу К.бр.19/18 од 29.08.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 963/2018 од 21.11.2018. године тако што ће окривљеног Душана Васиљевића ослободити од оптужбе или да укине пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 963/2018 од 21.11.2018. године и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног Душана Васиљевића у поднетом захтеву наводи да је суд у конкретном случају повредио одредбе чланова 22, 28. и 180. став 4. КЗ, јер дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези напред наведених одредаба Кривичног законика. Међутим, бранилац суштински ову повреду закона, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа везано за постојање субјективног обележја бића кривичног дела - умишљаја, па самим тим и за постојање кривице окривљеног, а такође се оспорава и оцена нижестепених судова да окривљени у конкретном случају није поступао у стварној заблуди, те се указује да између окривљеног и малолетне оштећене не постоји значајнија разлика у њиховој душевној и телесној зрелости јер су обоје особе чије су

интелектуалне способности на доњој граници просека, а коју чињеницу по ставу одбране суд није ценио у довољној мери.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, истицањем да окривљеном који је припадник ромске популације, ни пред првостепеним, а ни пред другостепеним судом, није омогућено право да се изјашњава на свом језику. Осим тога, у захтеву се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека побијане пресуде противречна датим разлозима. Такође се као разлог подношења захтева наводи и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП. У образложењу захтева се наводи и да другостепени суд није уредно обавестио окривљеног о седници већа која је одржана без његовог присуства, иако је присуство окривљеног истој захтевано у изјављеној жалби, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 447. став 2. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те повреде одредбе члана 447. став 2. ЗКП, а које повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Васиљевића - адвоката Горана Тодоровића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић